

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

لیکوال: اقبال انصاري

۲۰۲۲/۰۸/۱۴

ژباړونکی: دوکتور عبدالخالق رشید

وروستی پټان

د جهانسي جنگيالی ملکه او ورسره مل پښتانه جنگيالی

(تاريخي ناول)

اتمہ برخه

لیکوال:

اقبال انصاري

ژباړونکی:

دوکتور عبدالخالق رشید

نوی ډیلي: ۲۰۰۲ کال

دالی

دهغو پښتنو او مسلمانو اتلانوپه نامه چي دهند دآزادی پر لامل یی په ۱۸۵۷ کي لویي کارنامي دهندوستان تاریخ ته پرینودی چي اوس یی یاد یوازي په کیسو او حماسو کي ژوندکوي!
پروفیسور رشید

د پاڼو شمیره: له 1 تر 6

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکي په خیر و لولئ

(۱۱)

ساگر سينگ سهار وختي دڅلورنيمو بجوپه شاوخواکي له خپلوسولملگروسره په ډيرې ډيرې په داسې حال کې چې باران اوریده د راولي پرلور روان شوی و. دهغه جاسوس هغه ته خبر ورکړی و چې رانی لکشمي بايي په خپله په بروا ساگر کې ځای پرځای اوديره شوی ده، هغه پردې خبره وه چې ساگر سينگ خپل کورته راستون شوی او په خپل کور کې دی، هره شيبه چې و غواړي کولای شي هغه ونيسي. همداوه چې زرتزره يې ځان ددې له پاره تيار کړ چې بايدله خپلوملگروسره له دغه ځايه ځان وباسي. خپل دممازوی يې په کور کې پريښی و او هغه ته يې وويلي وو چې دی دللت پور پرلور حرکت کوي، په داسې حال کې چې داسې يې ونه کړل دوی دللت پور پرځای د گهنسي ځنگل لاره ونيوه او تر هغوچې رنکيده دوی ځنگل ته ځانونه ورسول، خوباران هم لا وريده.

ساگر سينگ اوس ځنگل ته ورسيډلی و، چې پر هغه اودهغه پرملگرو باندې قيامت راجور شو، له هغې اودغې خوا له ونو پردوی باندې درانی بډيډلي او پټانو پوځيانو څپه پرې ور وړې وه، مخکې تردې چې چاته پته ولگيږي، پوځيانو هغه را جاپير کړي ورته ناست وو، نور پوځيان هم د ونوله شاووڅخه پرې راووتل او ټول ډاکوان يې سره محاصره کړل. ساگر سينگ خورا تکړه اولور قامتی پياوړی سړی و، هغه پوره هڅه وکړه چې دهغه سړي له منگولو ځان پريوه خواکړي، هغه چې دی را کير کړی و، خودا کار اوس دده له پاره ناشونی و، هغه ډير کوشش وکړ چې خپل لاس دهغه سړي له منگولو دومره خلاص کړي چې ترملاترلي تومانچې پورې يې ورسوي، خودايوه هم ونه شوه، گل محمد دی داسې سره را ټينگ کړی و، چې ځان يې هم ونه شوخو ځولای.

رانی دگن بوتې له څټه پر خپل اس سپره راووته او پر گل محمديې رغ وکړ:
- شاباس کنور گل محمده!

او ټول ډاکوان په رسبو سره ترلي د رانی په مخ کې ودرول شول، رانی څو شيبې هغوسري وژونکو ته په څير څير سره وکتل او له سر ښورولو وروسته يې وويل:

- دا ددې وطن بدمرغي ده، چې اوس دلته جنگيالي او توريالي راجپوت په ډاکوا لارو وهلو باندې شپې ورځې سره تيروي، هغوی چې بايد بي اسري اوناھيلي يې له ظالمانو او سړي وژونکو څخه ژغورلي وای، هغوی چې تل به له بدمرغيوسره جنگيدل، هغوی چې تل يې دنورودسراومال ساتنه او ژغورنه خپله دنده بلله اونن هغوی پر دې اخته دي چې خلك وځوروي او ډاکي واچوي.

له دوی غله اوداره مار جوړ شوي، ظلمونه کوي، په هرخواکي په همدغه يوه ناوړه کار باندې اخته دي او دخلکودمال او ځان دښمنان شوي دي. تا اوستا ملگروته به داسې سخته سزا درکړه شي، چې ستا ليدونکو اوستا سي دکارنامو اوريدونکو ته يودرس شي.

درانی له دغو خبرو وروسته ساگر سينگ وويل:

- مهارانی جي، څه چې کوي هغه وکوه، ته واکمنه يې، يوازي دومره وایم چې ددغه ټاکور خبره هم اورې که نه؟
رانی په ترڅې لهجې سره ورته وويل:

- وایه...

ساگرسینګ په داسې حال کې چې په آواز کې یې یوڅه درد ښکارېده وویل:

- مهارانی جې ، زما کورنۍ له اوږدې مودې را په دې خوا دراجا ناګپال په پوځ کې وه، مور چې کومې ډاکې کولې هغه مودخپل مال اوځان دساتنې له پاره کولې، خو وروسته بیا خیره داشوه چې راجا ناګپال له گریزانوسره دوستي پیل کړه، دانگریزانوپه غوښتنه یې ټول ټاکوران سره یو یو کړل او په پای کې یې ټول له دندو او منصبو څخه په یوه خوا کړل، له مور سره چې لږ ډیر څه وو، هغه انگریزانوله مور ه واخلست او خپلو غورمالانوته یې ورکړل. هیچاهم زموږ وانه وریده ، له چا مو چا ته سر ټکولې وای ؟ هیڅ ځای اوقانون ته زموږ غږنه رسیده، زموږ په رسیدلو فصلوکې انگریزانوپه ښکارپسې خپل اسونه خغلول، راجا ناګپال هم هیڅ و، په هرلوري کې یې ټول جاگیروال او جاگیرونه پای ته رسولې وو، او ټول هغوی چې ذمه وارول هغوی دانگریزانو نوکران شوي وو، په ولاړو فصلو کې به یې په خپلوانگریزي بادارانوباندې ښکارونه کول او خورل ، مور دخپلو دغوخلکوله پاره راپورته شوو، پرمور باندې لوړې اومړینې یوه پرېله پسې راغلي، مور ناچار شو چې باید په ډاکو اولاره وهلو باندې لاس پورې کړو. ته خپله مهارانی جې پوښتنه کولای شي چې مور تراوسه پورې په یوه ځای کې هم کوم غریب او خوار مزدور نه لوتلی اونه موبې گناه څوک وژلی دي ، مور یوازې هغه سپتان او شتمن لوتلي او وژلي چې هغوی دانگریزانوپه اشاره اودهغوی دغوږمالی له پاره دې گناوو خلکو وینې توبې کړې اوزبېنلې دي.

درانی په څیره کې گرسره یو بدلون راغی او آوازی نرم شو:

- ما نا داچې تاسې دانگریزانوپرخلاف وسله پورته کړې وه...

ساگرسینګ یوسوړ اوسیلې وکښ او وېی ویل:

- له ماسره دومره وسله چیرې ده چې زه پر هغې باندې دانگریزانو پرضد لاس په کار شم، له ماسره دومره خلک چیرې دي چې زه دې دهغوپه مرسته له انگریزانوسره لاساوگریوان شم.

رانی ، له ځان سره (هون) وکړ ، او په سوچ سره یې وویل:

- سمه ده زه به شیبې وروسته له تاسره نورې خبرې هم وکړم ... اوسپاهې ته یې مخ ور وړاوه ورته وېی ویل:

بویې څه...

سپاهې ساگرسینګ له ځان سره روان کړ او ولاړ ، په کوتې کې یوازې رانی ، دیوان رگهونات سینګ ، کنورگل محمد ، مندر اوموتې بایې پاتې وو. رانی ټول مخاطب کړل او ورته وېی ویل:

- ستاسې رایه په دغه باره کې څه ده ؟

گل خپلې خبرې داسې سره پیل کړې چې تابه ویل ان مخکې یې دڅه ویلو نیت درلود:

- مهارانی صاحبې، تاسې خپله واکمنه یاست، خپله باداره یې اومور تابعدار ، وروستی پریکړه ستا ده ، مور په دې

پوهیږو چې ستا فیصله زموږ ټولوله پاره دمنلو ورده، څه چې ته وایې مور به هغه عملي کړو. څه چې ستاخیال اورایه

ده هغه عملي کړه ، خو زه فکرکوم او په دې باوریم چې که ساگرسینګ ته یوڅه وخت ورکړ شي دابه بنه وي ...

رانی صاحبې هغه په خپل پوځ کې ونیسه ، دراجپوت بچې دی ، درغلي نه درسره کوي، اودسر بنندنې په ډگر کې هم په

اتلولی سره خپله دنده ترسره کوي، میرنی هم دی ، جهانسي دخپل پوځ له پاره داسې میرنیوته اړتیا لري، نوره

نودمهارانی صاحب خوبنه.

اورانی دهغه هره خبره په غورسره څیره او اوریدله ، له هغه وروسته یې رگهونات سینګ ته مخ ور وړاوه او

ورته وېی ویل چې:

- دیوان رگهونات سینګ ته څه په کې وایې ؟

- مهارانی جې، زه دکنورگل محمد نظر تاییدوم...

رگهونات سینګ په خوراادب دخپلو خبرو لړۍ داسې اوږده کړه:

- زه هم په دې نظریم چې ساگرسینګ ته دسزا ورکولو پرځای دالاره چاره برابره شي چې له خپلو سپاهیانوسره

یوځای درانی په پوځ کې برخه واخلې، داسمه ده چې هغه ترننه پورې ، نه خواران او غریبان لوتلي اونه یې ځورولې

دي ، یوازې لوړه اوناچارې ددې لامل شوې چې له ده یې ډاکو اولاره وهوونکي جوړکړی دی. زماهم رایه داده چې

هغه ته باید یوچانس ورکړه شي.

رانی داځل خپل مخ په خندانه څیره موتي ته وروړاوه او وېی ویل : - زما دموتې په دغه برخه کې دوپلوڅه لري ؟

موتې وویل:

- مهارانی صاحبې، ساگرسینګ وری ليوه دی اودغه وری ليوه بیاکشنتریه (جنګیالی) هم دی، اوانسان هم دی . هغه

څلور وڅیزونوته اړتیا لري ، چې هغه عزت ، مینه ، دودۍ اوساتنه دي...

چې داڅلورڅیزونه مهارانی جې هغه ته ورکولای شي، ستادغه ناڅیزه وینځه هم دکنورگل محمد خبره گرسره مني

چې هغه په رښتیا دسر بنندنې په کار کې پرشار اتلونکی نه دی . دیوان صاحب رښتیا وایې ساگرسینګ ته باید وخت

ورکړو.

رانی مندر ته مخ ور وړاوه:

مندرته څه ويل غواړي ؟

شوخي اوبنايسته مندر تر دغه مهاله پورې په خپله سنجيده گي سره پوره تياري نيولى و .
- ساگر سينگ ته په بښني سره ډارنه وربښل كيږي بلکي هغه په دغه کار سره عزت تر لاسه کوي، يوکشترې (جنگيالي)
(تر هرڅه دمخه دعزت وړى وي، ته هغه ته عزت ورکړه ، زه باور لرم چې هغه به تاته خپل ځان درکړي .په زخم
اوتپ باندي خودهغه پروا هم نه شته، کنورگل محمدخان رښتياوايي.

دمندر دخبرې له پای ته رسيدو سره سم رانې مندر ته وويل:

- ته وگوره چې ډوډى تياره ده که نه ؟

مندر دباندې ووته، له لنډې شيبې وروسته بيرته راوگرزيده اورانې ته يې وويل:

- ډوډوى تياره ده، په هغه بله خونه کې يې ايښودل روان دي.

رانې گل کنورگل محمده سروبشوراوه اوورته ويې ويل:

- کنورگل محمده ساگر سينگ اودهغه ملگري ټول راوله.

گل محمد وويل:

- څه چې مهارانې صاحبه وايي ترسره كيږي.

اوخپل لاس يې په سينه نيولي له خونې ووت.

يوه شيبه وروسته ساگر سينگ اودهغه ملگري د رانې په مخکې ودريدل ،دهغوى لاسونه دهغوى تر شاووکلك تړلي وو .

رانې خپلو ملگروته اشاره وکړه:

مندر، موتي بابي، رگهونات سينگ اوگل محمد ټول سره راوراندي شول ،دتولولاسونه يې سره خلاص کړل، هغوى
ټول پټه خوله وو، اوپه پټې خولې سره يې دې ته سترگې نيولي وې چې اوس څه كيږي ؟ کله يې چې دتولولاسونه
ورخلاص کړل، رانې ټولوته وويل چې هلې دباندې ولاړشئ خوله اولاسونه مومينځى اودډوډى خورلوخونې ته بيرته
زرراشئ چې ټول دلته ډوډى يوځاى سره وخورو، په دې چې مور ټول ډيروري يو.تاسې هم وړي شوي
ياست، مندر اوموتي دواړوته لارښونه شوي وه چې لاسونه يې ورومينځى اودډوډى له پاره يې بيرته کوټې ته راولي

لس دقيقې وروسته ، هغوى ټول مخامخ پرځمکه په دوکتاروکي کيناستل اوپه گډه يې دډوډى په خورلوپيل سره وکړ،
دا د دوى ټولوپه ژوند کې خورا مهمه ورځ اوخاطره وه ،هلته له دوى سره دجهانسي رانې مهالکشمې بابي يوځاى په
ځمکه باندي ناسته وه اوپه گډه يې ډوډى ورسره خوره .هغه ډوډى چې ټولو خوره، کدو، انجه ،کورکمن لرونکي ارد
دال اوپه تې پخي شوي ډوډى.

وقت اپني کو جاويدان کررهاتها

تاريخ خودکو تحرير کررهې تهې

ډوډى خلاصه شوه،خورانې بياهم له ټولوسره په ميلستون کې ناسته وه ،داځل له رانې سره په ميلستون کې درانې
پرملگرو برسیره د ساگر سينگ لس ملگري هم وو .

هغې په دغه مهال کې ټولوته په ځيرځير سره وکتل اوورته ويې ويل:

- زه دلته نوره نه شم پاتې کيدای، ترشپې دمخه زه بايد جهانسي ته ور رسيرم ،خوشبيني په فکر کې شوه او بيايې
ساگر سينگ ته مخ ور واړاوه او ويې ويل:

- ټاکر ساگر سينگه زه ستا اوستا دتولوملگروله پاره دعزت اوخوشاله ژوند اوسرلوري مرگ له پاره وخت درکوم .
داپه تا اړه لري اوته خپله هم پوهيږي، او کيدای هم شي...زما په فکر تاسې له ننه وروسته نورډاکوان نه ياست .زما
مطلب دادى چې ته ترهغه وخته ډاکو نه يې ترڅو چې بيا غلا ته ملا ونه تړي، له ننه وروسته ته زما ملگري يې ،
اوترهغو به وي ترڅو چې زه ژوندى يم، اوترهغوپورې چې ته بيرته خپلې پخوانې دندي ته نه وي ورگرزيدلى .زماپه
پوځ کې تاته هرکلى واپه شي، خو دې ته دې پام وي چې زه تاته کومه تنخوا نه شم درکولای .اونه يې نورچا ته
ورکوم، يوازې هغه عزت درکول كيږي کوم چې ټول يې اوس دلته لري، ډوډى به هغسي در رسيري لکه چې نوروته
ور کول كيږي اولکه چې زما نورپوځيان يې خوري .اوس خپل کلي ته بيرته ولاړشه، په لاره کې ښه سوچ
وکړه، مشوره وکړه . زما په پوځ کې داخل شه ، له ماسره لاس يوکړه اوله انگرېزانو څخه ځان لري وساته، له عزت
سره ژوند ته غاړه ورکړه اوله همداسې دويار اوسرلورې سره مرگ دخان ويار وبوله . ترمابنامه پورې مور دلته
يو که دې خوښه شوه راځه چې گډ جهانسي ته سره لاړشو، سره دوستان شو، اوسره ملگري...

درانې دخبروله پای ته رسيدو سره سم ساگر سينگ اودهغه لس ملگري د رانې په پښوکي ولويدل، هغوى ټولو ژړل، په
چغوچغويي ژړل ، اودخوښى اوبنکي د هغوى ټولوله سترگورا روانې وي دهغوى دغه حالت اواکرپه خپله دا ټکى په
گوته کاوه چې دوى که د رانې په قدموکي لويدلي هم دي، دوى فکرکاوه چې گواکي
اسمان ته ختلي اويوه لويه لوړتيا يې موندلې ده، خو رانې دهغوټولوپرسرونوباندي خپل لاس راټيرکړ اودا دوى ته په
ډاگه داسې يوه خوشالي وه چې فکريې کاوه دوى ته بل ژوند ورپه برخه شوى دى.

د پانې شميره: له 4 تر 6

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارى ته رابولي. په دغه پټه له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلېکنې دلېکنيزې بنې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولى

د رانی پرینویباندې له لاس لگیدو وروسته هغوی دراولي پرلور و خوځیدل خوترلمردیو بیو دمخه هغوی ټول بیرته له کلي څخه راستانه شول، دوی یوازې هغه یوولس تنه راستانه نه شول بلکې له دوی سره درې نور هم راغلل چې هغوی هم خپل سرونه رانی ته دهغي په وړاندې په درناوي سره ټیټ کړل.

رانی دهغوی پرسروهم لاسونه راټیټ کړل اودغه کوچني پوځ د جهانسې پرلور حرکت وکړ. ټیټې خدابخش هم له دوی سره و، ساگرسینګ ورمخ ته شودواره لاسونه یې ددرناوي په توګه ورته جوړه کړل اوپه خورا پښیمانی سره یې ورته وویل:

ما وښی کنور صاحب ، هو ، ما...

خوکنور خدابخش په خورا ځیرکۍ سره ورته وویل:

- ټاکر ساګر سینگه ! که تا غوندي کسان زموږ له مهارانۍ سره یوکیږي زه په خپل ټول ژوند کې دهغو بښلو اودرناوي ته تیار اوحاضرم.

- زه ستا له دغي بښني څخه منندوی یم کنور صاحب ،

ساګر سینگ د خدابخش پښوته ځان ټیټ کړ او خدابخش هغه په خپله غیره کې کلک ونيو...

(۱۲)

دکیتان ډنلپ اولفتننت موريس ويليم دوژلو خبراسکين اوګارډن ته رسيدلی و اودواړو خپل غاښونه سره کړچولي وو، دواړو داسره غوټه کړې وه چې دجهانسې نارينه، بنځي اوماشومان به یویوترتېغ تېروي .خو دم گړی یې سترگو دابنوده چې گواکي اوس په جهانسې کې ددی خبرو وخت لانه دی.

انګریزي ماشومان اومیرمني اوس په کلاکي درانی په منګولو ترساتني لاندې وو، دوی ته داخبر هم رارسيدلی و چې انګریزي ماشومان اومیرمني اوس په کلاکي دننه پوره خوندي وو، رانی هغه ځای ته چې هلته انګریزي میرمني اوماشومان ساتل کيدل خپل نارينه چوپړيانو او نوکرانو ته د ورتلو اجازه نه ورکوله، دوی ته داېته هم وه چې رانی ددغه کار له پاره کنورگل محمد ټاکلی اودهغوی دخوندي ساتني دنده یې هغه ته سپارلي وه څو چې ټولوپناه اخیستونکو ته هرډول اسانتياوي لکه په خپل وخت دودی اونورې برابرې کړي، او هم هغوی باید له هرډول زیان رسولو څخه په امن اوخوندي وي.

اسکين اوګارډن دواړو ته اوس داهم معلومه شوي وه چې په جهانسې کوم انګریزي ماشومان اومیرمني پاتې دي ،له هغوی ټولوسره اوس دجهانسې داوسيدونکو پوره خواخوږي اوترحم مل دی. هغو دواړو انګریزي افسرانو ته داهم څرګنده وه چې که په دغه حال کې دوی کوم داسې ناوړه ګام دجهانسې والا په وړاندې پورته کوي ، نو په دې کې شک نشته چې ددوی ددغي وړې تیروتني اونه سنجول شوي ګام پورته کيدو په ترڅ کې به په جهانسې کې دیره ټول انګریزان یوهم دژوند څکه ونه کړي.

خلک یوڅه ته غوږ په آواز وو، که چیرې خلک په پاريدنو باندې لاس پوري کړي داخوڅرګنده وه چې هغوماشومانو اومیرمنو ته چې تراوسه هم درانی سره ووخطر او زیان رسيدل خامخا وو. په دې چې دهغوی ترقابولاندې راوستل هم درانی له واکه دباندې وو ځکه نوکله چې اسکين اوګارډن د ډنلپ اوموريس ويليم دوژلو واوريدل دوی هم ځانونه آرام ونيول.

اسکين د ګارډن په اوږه لاس وټياوه اودتسل په ژبه یې ورته وویل:

- ګارډنه ، فکر مه کوه ، وار راځي ، زموږ هم راځي ، ډیرزر به راشي...

اسکين داخبره یوازې دګارډن دتسل په خاطر نه کوله بلکې دخپل تسل په خاطر یې هم کوله.

دریمه ورځ کمیشنراسکين ته خبر را ورسيد چې رساله دارکالي خان له خپلوملګروسره ددیلې پرلورخوځيدلی دي .دا مهم اودارامی وړ خبرو، دخوښي خبرو، داخبردهرانګریز له پاره یوزیری په دې وچې ددغه خبر په اوریدوسره ټولوانګریزانودارامی ساواخیسته، ټول انګریزي ماشومان اومیرمني بیرته خپلوکورونوته راغلل ، په خپلو کوروکې یې په وتونوتوباندې پیل وکړخوله له احتیاط سره.

یوه ورځ سهاراسکين ته خبراورسید چې دجیل په مخکې له لارویو انګریزانو څخه یوڅوک چاپه گولی ویشتلې اووژلی یې دی ، ویل کیږچې گولی هم له جیل څخه را چلیدلې ده.

داسکين دصبرکاسه ډکه شوه، هغه ګارډن خپل کورته راوباله او هغه ته یې وویل چې یوڅه خوباید وکړو...

ډیټي کمیشنردخپل امرخبره ومنله او ویې ویل:

- هو ، صاحب، زموږ له پټي خولي څخه دغو هندوستاني سپیوزموږ دصبرکاسي را ډکي کړي...

دواړو ځانونه جیل ته ورسول.

پیره دارانوهم دهغوی ښه سم هرکلي وکړ، دروازه یې ورته پرانیسته اوورته داخوا اخواشول.

دواړه ورننوتل، پرته له دې چې دسپاهیانوسلامیواودرناويو ته ځواب ووايي، په مروختواوسروسترګودانګرمنځ ته ورسيدل، دجیل دپراخ انګر په زړه کې ټول بندیان په کتاروکې ناست وو، بخشش علي بندوان یوې خواته ولار و، دجیل له مرستیال ټاکررام کهلاون سینګ سره یې خبرې کولې اودوی ټولو دیوه برهمن ست نارائن کیسه اوریده .اسکين اوګارډن هلته ورغلل، برهمن چوپه خوله شو، ټولو بندیانو دغودواړو انګریزانوته کتل.

- بخشش علي بنديوانه! يوچا له جيله پريپترواټكسن گولي چلولي، هغه بي وژلي، دا وڅوك ؟
بخشش علي په خورا ډاډ سره ورته وويل:

زه ، ما پيترواټكسن وواژه، افسوس چې دهغه بټلريچ شواووتبتيد...
اسكين اوگاردن دواړه حق حيران ودريدل، هغوی ته ديوه هندوستاني له خوا داسي ځواب اودهغه له خوا داسي بي پروايي په پوره توگه دنه منلوچلن و .

دبخشش علي دغې ژبي اودهغه دغې لاپروايي ددواړوانگريزانو په غور وكي انگازي اوچتي كړي، دواړو دپوره خطر احساس وكړ... خوبياهم پرنواخته شوی و،مخكي تردې چې هغوی دواړه له خپلو ملاوو څخه خپلي تومانچي را وباسي تردوی دمخه بخشش علي خپله تومانچه په ماشه كړی اوپردوی را بېر زو هل:

- لاسونه پورته كړئ ،

هغوی دواړه په خوراسري لهجي سره وويل:

- ته پوهيږي چې مور څوك يو؟

اسكين لاهم زور واهه اونه غوښتل چې ځان كمزوري وښيي.

خومخكي تردې چې دى اسكين ته ځواب ووايي دهغه مرستيال ټاكر رام كهلاون سينگ ورته رامخته شو،داسكين له خولي سره يي يوه درنه څپيره ملگري كړه اوورته ويي ويل:

- سپينه بړه،دا دجهانسې جبل دى،دلته يوازي دبنديوان بخشش علي امرچليږي،دهغه له ويلوپرته نورڅه نه ويل كيږي اونه بايد وويل شي.

د دنگ او اوچت پهلوان ډوله ټاكر رام كهلاون څپيره دومره پياوړي او درنه وه چې پرهغي له لويډو اوبيرته راپورته كيدو وروسته اسكين ته دا څرگنده شوه چې يوه ډوډى څوپټيري كيږي ، معنا داچې له هغې وروسته يي سد سرته راغى اوپه دې پوه شو چې دپټي بنديوان ده ته دا څپيره ورحواله كړې وه ، دهغه زامه سره كړچيدله اودسرپه واسطې يي دخپلو گواښونوڅرگندونه كوله.

په هرډول دهغو دواړوانگريزانوڅيري گردسره سپيني اوبنتي وي ، خو اسكين زيات ډارشوی و .

ټاكر رام كهلاون سينگ رامخته شو، دواړو انگريزانو له ملاووڅخه يي تومانچي راوايستې اوپه خپل قابوكي يي ونيولي اوبخشش علي ته يي وويل:

- شيخ صاحب تاسي ته موهغه خپله بي عزتي درياد ده چې دغو سپينو پړو له تاسره وكړه؟

بخشش علي په خورا سري ژبي سره وويل:

-هو راياده ده،خپله تومانچه يي په خپل كمربند كي وتومبله ، را وړاندي شواوهغه دواړه انگريزان يي ترخپلو لغتولاندي واچول څه ناڅه ترلسودقيقوپوري هغوی « نو.. پليز ... نو، دخداى له پاره ...» كوكي اوچغي وهلي ،خو چې دواړه له اخ وتوخه ولويدل ،اوبي سده شول،بيايي خپله تومانچه له خپلي ملا را وايسته ، دواړه يي سره يو يوكرل اوپه دواړويي خپلي گولي وچلولي لومړى په اسكين اودويم پرگاردن! ...

پاتي لري